

**Al de Eenvoudige Oefeningen
van**

W. FLOOR

in leven landbouwr te Driebergen

DERDE BUNDEL

(16 Oefeningen)

FIRMA ROMIJN EN VAN DER HOFF, GORINCHEM

16^e oefening

ISRAËLS BEKERING IN HET LAATSTE DER DAGEN.

PREEK OVER HOSËA 3 : 3 en 4.

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2014**

VOORAFSPRAAK.

Heere, bekeer ons tot u, zo zullen wij bekeerd zijn! Zo bad oudtijds Israël in zijn verdrukking (Klaagl. 5 : 21).

Een ziel die van harte en in waarheid zo bidt, moet van de volgende dingen overtuigd zijn:

- Ten eerste. Dat de bekering een zeer noodzakelijke zaak is voor elk mens. Zonder bekering toch kan de mens niet wel getroost en vrolijk leven; hij zij een koning of aanzienlijk heer, die alleen, maar ook vruchteloos, zijn troost in aardse schatten en vermakelijkheden zoekt; hij zij een predikant, die alleen ambtshalve een Christus verkondigt die hijzelf niet kent; hij zij een boer, die maar alleen zijn schone tijd verslijt om in het stof te wroeten, of een dagloner, die met zijn hart aan het stof van de aarde is vastgenageld; zonder bekering, zonder God in de wereld kan niemand een recht vrolijk uur op deze wereld hebben. Want toch de ware en enige troost is maar alleen in de dienst van de zalige God te vinden. Zonder bekering kunnen wij ook niet blijmoedig sterven en zalig worden. Want tenzij iemand wedergeboren worde hij kan het koninkrijk Gods niet zien.
- Ten tweede. Zo'n bidder moet overtuigd zijn dat God wel recht heeft om de bekering van de mens zelve te eisen, maar dat zij het nochtans niet doen kunnen wegens de grootheid van de zaak en de onmacht waarin de mens gezonken ligt door de zonde. Daarom wenden zij zich tot God en roepen: "Och Heere, doe u toch hetgeen ik niet kan, en werk in mij het willen en het volbrengen, naar Uw welbehagen!"
- Ten derde. De waarachtige bekering heeft een halve zuster; haar naam is *zedelijke verbetering*. Maar ze is van de échte moeder niet, want is onecht. Daarom, die op de rechte wijze het bovenstaande gebed doen zal, die moet overtuigd zijn dat een zedelijke verbetering, een bekering van de herberg tot de kerk en van de zonde tot de deugd, niet genoegzaam is tot zaligheid. Nee, maar zij moeten tot God bekeerd zijn; daarom bidden zij: *Heere bekeer ons tot U, dan (en niet eerder) zullen wij bekeerd zijn.*
- Ten vierde. Als nu zulk een gebed uit het hart mag voortkomen, en gedurig tot God mag opgaan, dan behoort zulk een mens niet tot de Berusten en zorgelozen te Sion; dan stelt hij prijs op de behoudenis van zijne arme ziel, dan heeft hij lust om voortaan als een dienaar des Heeren te leven, en zoekt bij elke gelegenheid te tonen dat hij een onberouwlijke keus gedaan heeft, die hij moet doen blijken in zijn verkeer onder zijn mede-schepselen, wel overtuigd zijnde dat ons Christendom niet mag gelijk zijn aan een rok, dien wij naar ons believen aan- en uittrekken kunnen, naar dat de omstandigheden zich voordoen.

Maar hoe staat het nu tussen God en uw zielen, mijn vrienden? Wilt u ook bij aanvang en voortgang bekeerd zijn of niet? Hebt u zin of tegenzin in de dienst van God? Is de zonde nog uw lust, of hebt u lust in de ware godvruchtigheid? — Indien u nog met vermaak de wereld dient, — een tegenzin in de dienst van God hebt, ook geenszins veel van Zijn arme volk houdt, — en niet graag bekeerd wilt zijn, dan waarschuw ik u om het hier bovenstaande gebed niet te bidden, want dan drijft u de spot met de Almachtige, dan verzwaart u uw oordeel, dan is uw gebed een gruwel voor de Heilige Israëls, en Hem nog veel hatelijker dan het huilen van een onreine hond.

Maar indien u enige prijs stelt op het heil van uw onsterfelijke ziel, indien u graag een bekeerd mens zoudt willen zijn, indien u waarlijk verlost wilt worden uit uw ellendige staat, en indien de Heere Jezus u maar enigszins dierbaar is; wie u dan ook bent, hoe

oud u dan ook in de zonde geworden zijt, en aan welke snoodheden u dan ook vroeger schuldig stond, ... dan mag ik u evenwel met vrijmoedigheid aanprijzen om veel te bidden: *Heere, bekeer mij tot U, dan zal ik bekeerd zijn!*

Ja, met vrucht zult u dan deze bede tot God opzenden, want de Heere heeft nooit tot de zaden Jakobs gezegd, *zoekt Mij te vergeefs* (Jesaja 45 : 19).

Heere, bekeer ons tot U, dan zullen wij bekeerd zijn. Ziedaar, dit is dan een voordelige en nuttige bede. Het is evenzeer ook een noodzakelijke bede voor elk van ons. Trouwens, bekeerd, tot de Heere bekeerd, en door de Heere bekeerd, moeten wij zijn, of wij gaan zeker verloren; elk mens heeft dit nodig, hij zij dan een bedelaar of een koning, een jongeling of een grijsaard, een roekeloos of een zedig mens.

Ik wens thans eens te handelen over de bekering der Joden, maar zo, dat wij ook de bekering der Christenen niet uit het oog verliezen.

TEKST: Hoséa 3 : 4 en 5.

Want de kinderen Israëls zullen vele dagen blijven zitten, zonder koning, en zonder vorst, en zonder offer, en zonder opgericht beeld, en zonder efod en terafim. Daarna zullen zich de kinderen Israëls bekeren, en zoeken de Heere, hun God, en David, hun Koning; en zij zullen vrezende komen tot de Heere, en tot Zijne goedheid, in 't laatste der dagen.

Aangaande de Profeet Hosea weten wij weinig meer te zeggen dan dat hij was een Profeet des Heeren, en een tijdgenoot van Jesaja en Micha, hetwelk uit de eerste verzen der eerste hoofdstukken van alle deze drie Profeten te zien is. Voorts was onze Profeet een zoon van Beëri; maar uit welk geslacht of stam, is ons onbekend. In zijn boek vind ik vele zaken zo hoog en diep, dat mijn verstand er geenszins bij reiken kan. Dit alles daar latende, wensen wij ons alleen bij onzen tekst te bepalen, waarin wij vinden:

A. Vooreerst, een bedreiging aan Israëls volk in het vierde vers;

B. En dan, een belofte van hun bekering in het vijfde vers.

A. In het vierde vers worden dan de volgende dingen aangaande de kinderen Israëls gezegd:

- Ten eerste. *De kinderen Israëls*, of de nakomelingen van Jakob, of het Joodse volk, *zouden vele dagen of een zeer langen tijd blijven zitten zonder koning*; en dus zouden zij geen vrij en onafhankelijk volk meer zijn, hetwelk door hun eigen koningen geregeerd werd, maar zij zouden verstrooid worden over de gehele wereld en moeten buigen onder de macht van andere koningen.

- Ten tweede. *Zij zouden ook blijven zitten zonder vorst.* Vorsten zijn lagere overheden, gelijk wij zo lezen van de koning van Juda en zijne vorsten (Jerem. 34 : 21). Het zijn dus zulken, die wij in onze dagen zouden noemen, prinses, hertogen, graven, heren of staten. Nu, zij zouden in hun koninkrijk zo verdelgd en gesloopt worden; zij zouden zodanig onder de macht van anderen raken en verstrooid worden, dat zij niet alleen geen eigen koning hadden, maar ook geen vorsten of lagere regeringen.

- Ten derde. Er wordt verder van hen gezegd, *dat zij ook zouden blijven zitten zonder offer.* Het offeren was oudtijds onder Israël het voornaamste deel van hun godsdienst, en zag op Christus, Die eenmaal als het ware slachtoffer is opgeofferd voor de zonde van Zijn volk, waarom de Apostel ook zegt, dat Hij eenmaal geofferd is om veler

zonden weg te nemen (Hebr. 9 : 28). Aan dit offer van Israël had de Heere reeds in de tijd van Jesaja, die ook de tijd van Hosea was, geen welgevallen; daarom zegt de Heere bij de eerstgenoemde Profeet: *Ik ben zat der brandofferen, en heb geen lust aan het bloed der varren, noch der lammeren, noch der bokken* (Jes. 1 : 11). De Heere had er geen behagen in omdat het niet door 't geloof, niet ziende op Christus geschiedde, en zegt daarom ook elders: *uw brandofferen zijn Mij niet behaaglijk, en uw slachtofferen zijn Mij niet zoet* (Jerem. 6 : 20). Maar nu zou er voor Israël een tijd komen, gelijk het ook nog in onze dagen is, dat zij geheel en al zouden zitten zonder offer. Dat dus het slacht- en spijsoffer zou ophouden (Dan. 9 : 27); en dat de priesters zouden worden uitgeroeid (Mal. 2 : 12).

- Ten vierde, *zou Israël zitten zonder Efod*. De Efod was een linnen lijfrok des Hogepriesters, waaraan de borstlap was vastgehecht, waarin twaalf kostelijke stenen met goud waren ingezet, beschreven met de namen der twaalf stammen Israëls, die de Hogepriester op zijn hart moest dragen, als hij verscheen voor het aangezicht des Heeren. Door middel van deze borstlap en Efod was de Heere gewoon Zijn verborgenheden te openbaren, als Hem gevraagd werd in zware en duistere gevallen (Zie Exod. 28 : 6-30, en 1 Sam. 23 : 6 en 9 als 1 Sam. 30 : 7 en 8).

Als nu hier gezegd wordt *dat de kinderen Israëls zonder Efod zouden zitten*, dan geeft dit te kennen, dat hun godsdienst zou te niet lopen, en dat de Heere zou ophouden van hun langer Zijne verborgenheden bekend te maken. Het zou met hen zijn gelijk als er van Saul staat: *En Saul vraagde de Heere, maar de Heere antwoordde hem niet, noch door droomen, noch door de Urim, noch door de Profeten* (1 Sam. 28 : 6). Of, zo als elders van het ganse volk gezegd wordt: *Israël is vele dagen geweest zonder de waren God, zonder lerende priesters en zonder de wet* (2 Kron. 15 : 3).

- Ten vijfde. Maar was nu Israël zo zonder ware godsdienst, *het zou ook zonder afgodendienst zijn*; daarom staat er ook in onze tekst, *dat zij zouden zitten zonder opgericht beeld*. Oudtijds was Israël zeer genegen om heidense afgodsbeelden te aanbidden en te eren, zodat de Heere van hen moest klagen, *dat zij Hem de nek toekeerden, en dat zij de afgoden dienden, zeggende tot een hout, u zijt mijn vader; en tot een steen, u hebt mij gegenerend* (Jerem. 2 : 27). Dit ging zelfs zover, dat Israël zijn welvaart en voorspoed aan de afgoden toekende, en zich ernstig beklaagde, dat het immer van de dienst der afgoderij was afgegaan (Jerem. 44 : 16-18). Maar in de tijd, waarvan Hosea in onze tekst spreekt, zou Israël ook geen beelden meer eren, en zich voor de afgoden van het heidendom of pausdom niet willen neerbuigen.

- Ten zesde. Eindelijk staat er op te merken, *dat zij ook zouden zitten zonder Terafim*. Het schijnt dat de Terafim beelden waren, waardoor de heidenen waarzeggerij pleegden, en die ze om raad vraagden in hun verlegenheid. Laban had Terafim, die door Rachel gestolen werden, en die deze arme, dwaze en blinde man, evenwel zijne goden noemde, niettegenstaande deze wijze, sterke en rijke goden hadden moeten gedogen, dat ze door een arm, zwak vrouwtje waren meegepakt, en wellicht in een mand of zak gestopt (Gen. 31 : 19 en 30).

Ach! indien het toch waar is, dat een redelijk mens gelijk Laban was, goden kan eren; en op goden kan vertrouwen die door een vrouw gestolen kunnen worden; dan moet het toch ook wel waar zijn, dat de arme mens in het Paradijs alles verloren heeft, en een dwaas zinneloos voorwerp geworden is, die de verlichting door des Heeren Geest alleszins benodigd is, zal hij immer terecht komen.

Maar zo'n Terafim had ook de koning van Babel, die hij om raad vraagde (Ezech. 21 : 21). En elders wordt gezegd: *de Terafim spreken ijdelheid* (Zach. 10 : 2).

Als er nu van Israël gezegd wordt, dat zij zonder opgericht beeld en zonder Terafim zouden zitten, dan wil dit zeggen, dat zij de afgoden niet zouden dienen, en bij dezelve

ook geen raad zouden vragen, maar dat zij van de heidense afgodsdienst zeer afkerig zouden zijn; hoewel zij de wáre godsdienst ook zouden missen. Dus zouden zij zitten als een arm, ellendig, gehaat en verlaten volk.

En hiermede zullen wij van de verklaring van het vierde vers afstappen, merkende alleen dit nog op, dat de voorzegging van Hosea in de tekst, in onze dagen letterlijk aan de kinderen Israëls vervuld is.

Wij zien in onze dagen de arme Joodse natie van God verstoten en verlaten. Hun tempel en heiligdom is verwoest. Zij zijn overal zonder koning en zonder vorst; nergens hebben zij enigen vorm van burgerlijke regering; over de ganse aarde verstrooid, moeten zij overal bukken onder vreemde heren en wetten. Nergens hebben zij tempel of altaar, of priester, of verbondsark, of tafel der toonbroden, of wat het ook zijn mag, dat zij vroeger te Jeruzalem hadden, maar nu geheel verloren hebben. Alleen hebben zij armhartige samenkomsten in hun synagoge, waar zij door hun rabbijnen worden verleid.

Maar aan de anderen kant: hoezeer zij ook van de ware godsdienst verstoken zijn, zo leven zij nochtans ook zonder opgericht beeld en Terafim; en zijn zeer afkerig van de afgodendienst, van het heidendom en pausdom. In Portugal en Spanje heeft men hun zoeken te dwingen om Rooms te worden, doch zij hebben zich liever bij honderden, ja bij duizenden, de vreselijkste wreedheid en vervolging willen getroosten, dan zich met de afgoderij van het pausdom te besmetten (Zie Staringh, Bijbels zakelijk woordenboek).

En zo leven zij nog tot op de dag van heden, als een arm en veracht volk, dat door velen wordt gehaat en bespot. Alleen des Heeren volk heeft medelijden met hen, en roept voor hen tot de Heere om hun bekering.

B. Maar kom. laat ons eens zien of zij nog immer bekeerd zullen worden. Laat ons eens zien wat de Heere van en aan hen belooft in het tweede deel van onze tekst. Hoort dan wat de Heere zegt: ***Daarna zullen zich de kinderen Israëls bekeren, en zoeken de Heere hun God. en David hun koning; en zij zullen vrezende komen tot de Heere, en tot Zijne goedheid in het laatste der dagen.***

- (1) Eerst wordt dan hier gezegd, *dat zij zich zullen bekeren*. God zal hun dan de bekering geven ten leven, zodat zij tot de Heere zullen wederkeeren en zeggen: ziet, hier zijn wij, wij komen tot U (Jerem. 3 : 22). *Zij zullen zich door de genade des Heeren bekeren en berouw krijgen; zich schamen en schaamrood worden* (Jerem. 31 : 19). Al wat voorheen hun last was, zal hun lust worden, en wat hun lust was zal in een last veranderen; op oprechtheid en waarheid in het binnenste zullen zij bovenal gezet worden. En toch zal het ook hun keus en behoefte worden, om voor het uitwendige met alle hun daden te tonen, dat zij inwendig nauw en oprecht aan God verbonden zijn.
- (2) Ten tweede. Deze hun oprechte bekering zal van dat gevolg zijn, *dat zij de Heere zullen zoeken*, erkennende, dat zij Hem in het paradijs verloren hebben, erkennende, dat zij tot zo lang zonder God in de wereld geleefd hebben, erkennende ook, dat Hij hun hoogste, enig en zielverzadigend goed is, zonder wie zij het niet langer kunnen stellen, en dat zij van harte willen afzien van langer de zonde en de wereld te dienen.
- (3) Ten derde. Zij zullen dan ook David hun Koning zoeken; dat is Christus, die menigmaal in het profetische woord David genoemd wordt, omdat Hij Davids ware zaad, en Davids groote tegenbeeld is (Zie Psalm 89 : 21; Jerem. 30 : 9;

Ezech. 34 : 23 en 24, en Ezech. 37 : 24 en 25). Dezen David hebben zij lang verworpen, en verwerpen en verachten Hem ook nog, maar eindelijk zullen zij Hem zoeken en uitroepen als hun Koning; zich onder Zijne machtige bescherming begeven, aan Zijne rechtmatige wetten onderworpen zijn, en alzo Zijn zacht en liefelijk juk op zich nemen.

- (4) Ten vierde. *Zij zullen vrezende komen tot de Heere en tot Zijne goedheid.* Zij zullen vrezende komen, bekommerd over hun zonde en beducht voor de vervolgingen van de satan, met zorg over hun kostelijke zielen; zo zullen zij komen om bij de Heere Christus te schuilen; *zij zullen vrezende komen, als een vogelleen uit Egypte, en als een duif uit de lande Assur* (Hos. 11 : 11) . Zij zullen vrezende komen, niet met een slaafse vrees, die hen van God zou afdrijven, maar met een kinderlijke vrees en heiligen eerbied voor de Heere, gewillig om Hem te dienen. Zij zullen vrezende komen tot de Heere en tot Zijn goedheid; tot dien God, dien zij zo lang getergd hebben door hun zonde, en die hen nochtans uit loutere goedheid tot Hem heeft willen roepen en krachtdadig trekken; tot die God, die uit loutere goedheid de schulden van een arm komend zondaar wil vergeven, al zijn die ook tot de hemel hoog geklommen; tot die God, van Wie Asaf zei: *immers is God Israël goed, dengen die rein van harte zijn* (Psalm 73 : 1) . Ja, tot die God, die eeuwig Zijne goedheid en genade aan Zijn volk zal openbaren in de reine en zalige hemel.
- (5) Ten vijfde. Maar nu is de vraag, wanneer zal dit geschieden? En Hosea geeft daarop tot antwoord: ***het zal zijn in 't laatste der dagen.*** Zo zegt ook Mozes: *In het laatste der dagen zult u wederkeren tot de Heere uw God* (Deut. 4 : 30). En elders lezen wij: *De hittigheid van des Heeren toorn zal zich niet afwenden, tot dat Hij gedaan, en tot dat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten: in het laatste der dagen zult u daarop letten* (Jerem. 30 : 24). Hoewel het nu waar is, dat de ganse tijd van Christus' eerste verschijning af, tot Zijn wederkomst op de wolken toe, wel eens *de laatste dagen* genoemd worden, zo geloof ik evenwel zeker, dat deze belofte hare vervulling nog te wachten heeft, en dat alzo de Joden nog tot het christendom bekeerd zullen worden.

"De ongewowne zorg, die God voor dit volk draagt, dat het niet wordt uitgeroeid, noch zich vermengt met andere volken, niettegenstaande een verstrooiing van meer dan achttien honderd jaren, geeft reeds alle reden om te denken, dat God met hetzelfde nog iets goeds en groots voorheeft", zegt een zeker geleerd man.

En hier komt dan bij, zoveel klare Godspraken en beloften die van een aanstaande algemeen bekering der Joden gewagen. Zo zegt de Heere bij voorbeeld: *Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun harten schrijven en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijnen broeder, leren, zeggende: kent de Heere; want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinsten af tot hun grootsten toe, spreekt de Heere; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hun zonde niet meer gedenken* (Jerem. 30 : 33 en 34).

Doet hierbij, hetgeen ons de Apostel leert, zeggende: *Indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid? Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden? Want ik wil niet broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij, (opdat u niet wijs zijt, bij uzelfen) dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, tot de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. En alzo zal geheel Israël zalig worden. Zo zijn zij wel vijanden aangaande het Evangelie, om*

uwentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden om der vaderen wille (Rom. 11 : 12, 15, 25, 26 en 28). Zij zullen gevankelijk weggevoerd worden onder alle volkeren, en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, (maar hoe lang?) — tot dat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn (Luk. 21 : 24).

Voorts raad ik elk uwer aan, om over de bekering der Joden eens aandachtig na te lezen, hetgeen daarover geschreven is door de grote *W. á Brakel*, in zijn *Redelijke Godsdienst*, derde deel, bladzij 135-144, waar hij niet alleen breedvoerig en duidelijk handelt over de bekering van dat volk, maar ook uit wel 7 of 8 plaatsen uit des Heeren Woord aantoot, dat zij nog weer uit alle landen naar Kanaän zullen terugkeren, de stad Jeruzalem zullen herbouwen, en in vrede in hun land wonen zullen. Over deze laatste zaak, kan inzonderheid worden nagezien: Amos 9 : 11-15; Deut. 30 : 1-6; Zefánja 3 : 19 en 20; Jesaja 61 : 1-8 en andere plaatsen meer.

TOEPASSING.

De volgende zaken wenste ik nu wel, dat wij ter onzer lering en vermaning mochten opmerken:

- (1) Ten eerste zien wij hier, dat het ons geen raadsel behoeft te zijn of de Joden bekeerd zullen worden of niet. Zeker, er zal nog eenmaal een tijd komen, waarin God het oordeel zal afwenden, hetwelk nu nog op hen rust. Er zal nog eenmaal een tijd komen, waarin dat verharde en blinde volk tot de Heere zal bekeerd worden en de geestelijke en tegenbeeldige David als zijn Koning zal erkennen en uitroepen. En hoewel het er nu nog zeer weinig naar gelijkt en ofschoon wij nu nog reden hebben om uit te roepen: *Och! wie zal leven als God dit doen zal?* (Num. 24 : 23). Zo is Hij nochtans getrouw die het beloofd heeft.

En wij zullen goed doen als wij er maar veel om bidden, en ook maar veel vragen om de komst van Jezus' koninkrijk in 't algemeen.

De Joden moeten nog toegebracht worden; maar wat hebben wij ook nog vele arme kindertjes, dienstboden en anderen onder onze betrekkingen en burens, die hetzelfde ook nodig hebben; die ook zonder bekering niet zalig kunnen worden. Bidt u daar wel om?

De Joden verkeren tegenwoordig nog in een toestand, waarin wij genoodzaakt zijn, die tekst, die wij bij Jesaja vinden, letterlijk om te keren en te zeggen: *Het volk dat eertijds een groot licht zag, wandelt nu in de duisternis; het volk, over hetwelk eertijds een groot licht scheen, woont nu in een land der schaduw des doods* (Jesaja 9 : 1). En nu, wordt u nog niet door duizenden omringd waar het evenzo mee gesteld is? — Hoe maakt u het daarmee? — Kunt u al met Paulus zeggen: *De toegenegenheid mijns harten en het gebed tot God, dat ik voor Israël doe, is tot hun zaligheid?* (Rom. 10 : 1).

Het is uw roeping en plicht, en tevens zal het uw voorrecht en zaligheid zijn dit te doen, indien u een levend mens zijt; en indien u dit nog mist, wat zijt u dan nog meer dan een arme Jood? ofschoon u mogelijk zo ontaard bent om met dit arme verlaten volk te spotten, die u nochtans zeer wel kunnen voorgaan in het koninkrijk Gods.

- (2) Ten tweede. Wij moeten allen gewaarschuwd zijn, om door een los, ijdel en zondig leven geen aanstoot te leggen voor het aangezicht van dit blinde Joodse volk. Ongelukkig is het, dat de christenen meestal evenzo weinig christen zijn als de Joden. Een godzalig Engels heer, die vroeger ook een Jood geweest is, deed voor enige jaren eens een reis naar de puinhopen van Jeruzalem, en voorts naar

het gehele land Kanaän, als zijnde de woonplaats van zijn vaderen. Op zijn reis naar dat land, kwam hij op een plaats, waar vele zogenaamde christenen en ook vele Joden woonden. Hij begaf zich daar, bij zijn oude volk en broeders naar het vlees.

Hij sprak daar bijzonder met een zeer verstandige Jood, die hem vriendelijk behandelde, ten minste geen vijandschap betoonde; hij sprak met hem over de lang verwachte Messias, en wees hem op Jezus Christus, zijn Heere en Koning, en zei onder meer andere dingen: "Ik wenste wel dat er naar deze plaats zendelingen mochten gezonden worden, om de Joden tot het christendom te bekeren."

Hierop antwoordde de Jood: "en ik wenste wel dat er hier zendelingen mochten gezonden worden, om de christenen tot het christendom te bekeren, want ik ken hier geen volk dat zo losbandig en roekeloos leeft als de zogenaamde christenen." Waarlijk, hetzelfde mag van vele, ja van duizenden christenen in onze dagen wel gezegd worden, die in het christendom leven als gedoopte heidenen, en welker lot ook in de eeuwigheid zwaar en vreselijk zal zijn, te meer omdat zij in het christendom hun zielen rijp maken voor een nimmer-eindigende rampzaligheid. Wat de burgerlijke eerlijkheid en het betrachten van recht en billijkheid betreft, dan denk ik dat de protestanten zich wel voor vele eerlijke roomsgezinden behoorden te schamen; en wat het vieren van de Sabbat aangaat, dan zijn wij in onzen treurige tijd veel dieper dan de hedendaagse Joden gezonken.

O, indien wij in onze dagen acht geven op de vreselijke schelmerijen, hoererijen, zuiperijen, het lasteren en ontheiligen van des Heeren dierbaren Naam en dag, en op vele andere gruwelen, die wij rondom ons zien gebeuren, dan moeten wij zeggen: *ja waarlijk, de christenen moeten tot het christendom bekeerd worden*. Of wij hebben gevaar dat ons vaderland eerlang onder het zwaar gewicht zijner gruwelen verzinken zal en met Sodom zal worden gesteld.

Mochten onbekeerde overheden en onderdanen, rijken en armen, dienstbaren en vrijen nog voor de God onzer vaderen in de schuld leren vallen, en van hun verderfelijke wegen terugkeren! En mochten er meer zulke mensen in ons land zijn, als waarvan de Heere bij Ezechiël zegt: *Teken een teken op de voorhoofden der lieden die zuchten, en uitroepen over alle die gruwelen, die in het midden derzelve gedaan worden* (Ezech. 11: 4). De christenen moeten tot het christendom bekeerd worden, of zij gaan verloren. De christenen moeten tot het christendom bekeerd worden of ons vaderland gaat ten gronde. De kermissen, komedies, tentoonstellingen en volksfeesten, waardoor Nederland inzonderheid in deze zomer God zodanig getergd en Zijnen dag ontheiligd heeft, moeten in boet- en bededagen veranderd worden. Het ruim gezegende en ook ruim met oordelen bezochte Nederland, moet tot de God van zijn vaderen wederkeren. De op de straten struikelende waarheid moet algemeen hersteld worden; de twist en scheuring, haat en vijandschap, heerszucht en hoogmoed, die onder het beste deel van Nederlands inwoners bestaat, moet haastelijk worden bijgelegd en weggenomen; *de hoogheid der mannen moet gebogen worden en de hoogheid der mensen moet vernederd worden* (Jes. 2 : 17); de dwaze verwaande pauwen van onze zinnelooze en verbasterde eeuw, moeten zich in zak en as voor God vernederen; de vloekers moeten bidders worden, en wij samen moeten in ernst en oprechtheid God leren zoeken bij aanvang of voortgang. Anders hebben wij over land en volk niets goeds te hopen, maar toenemende oordelen en onheilen te vrezen. Of u het geloven wilt of niet, het is een algemeen en treurige waarheid, — in Nederland wordt in het algemeen slecht geleerd, slecht geloofd en slecht

geleefd!

- (3) Ten derde. Wij hebben thans gezien, dat, volgens onze tekst, de Joden zullen bekeerd worden, dat zij de Heere zullen zoeken, en dat zij de beteren David zullen zoeken, en Hem als hun Koning zullen erkennen en uitroepen. Maar nu past het ons om eens met deze zaak tot onszelf in te keren, en eens te vragen: *ben ik ook al bekeerd?* Ben ik al vrezende gekomen tot de Heere en tot Zijn goedheid? Heb ik het al geleerd wat het is de Heere te zoeken en David als mijn Koning uit te roepen? Heb ik al afstand gedaan van mijn Terafim, van al mijn opgerichte beelden?

Och! waarlijk de meesten dienen de opgerichte beelden nog. De meesten weten er nog niets van wat het is vrezende tot de Heere te komen en tot Zijn goedheid; de meesten hebben nog geen behagen in de dienst van deze Goddelijke en grote Zaligmaker.

Mijn vriend of vriendin! Kent u het wel vrezende tot de Heere en Zijn goedheid te komen in uw binnenkamer? Zoekt u de Heere en buigt u uw knieën wel voor die heerlijke Koning?

Ach, wat bent u dan nog ongelukkig! Want dan zal u eenmaal als een christen moeten verloren gaan; en dan zal de vurige oven zevenmaal heter zijn dan voor een blinde Jood. En dan zal over u komen hetgeen de Heere Jezus sprak: *Velen zullen komen van het Oosten en van het Westen en zullen zien Abraham, Izak en Jakob aan zitten in het Koninkrijk en de kinderen des koninkrijks zullen buiten geworpen worden in de buitenste duisternis; daar zal zijn wening der ogen en knersing der tanden* (Matth. 8 : 11 en 12).

Daarom o mens, kom nog eens vrezende tot de Heere en tot Zijn goedheid, al was het dan ook in het laatste van uw dagen; want die de Heere zoeken, en David tot hun Koning uitroepen, die zal het welgaan voor nu en voor eeuwig. Maar die de opgerichte beelden dezer wereld dienen, of zich voor het beeld van eigen deugd en vroomheid neder buigen, en hun zaligheid buiten Christus zoeken, die zullen eeuwig verloren gaan.

- (4) Ten vierde. Nu heb ik nog een woord aan dat arme volk, dat vrezende tot de Heere komt, dat graag David als Koning wil uitroepen en erkennen, en ook even zo graag de Terafims en opgerichte beelden wil afschaffen en wegwerpen. Het was oudtijds een voorrecht dat zulke Israëlieten, die benauwd van ziel waren, en die een schuldeiser hadden, dat die bij David schuilplaats en verberging mochten vinden (1 Sam. 22 : 1 en 2).

Maar hier is meerder dan een aardse David; hier is de hemelse David en Zijn goedheid; Zijn goedheid waardoor Hij u tot zich roept en nodigt, hoewel Hij u geenszins nodig heeft; Zijn goedheid, waardoor Hij het talloos getal van uw zonden genadig wil vergeven en eeuwig de uw zijn met al Zijn hemelse rijkdom. Zijn goedheid, waardoor Hij u bij de hand wil leiden, en waardoor Hij nimmer zal verlaten een arme ziel die Hem zoekt.

Komt dan, u, die een zondaar in gevoel geworden bent; die uzelf niet redden kunt en Jezus in alles nodig hebt! Komt maar gedurig tot de Heere en Zijn goedheid, en gaat met vrijmoedigheid toe tot de troon der genade; Hij zal u niet wegstoten, dat gedooft Zijne goedheid niet. Hij zal uw zielen verlossen en in de ruimte stellen op Zijn eigen tijd en wijze. Al wat u nog ontbreekt, zal Hij u uit Zijn zalige volheid schenken, tot dat u eenmaal met al Gods gunstgenoten in de rust zult ingaan.

- (5) Ten vijfde. Vromen allen tezamen! U kent David en bent menigmaal ondervinder geweest van Zijn goedheid en onbezweken trouw. O, verblijdt u toch, omdat deze David Koning is en eeuwig blijven zal. *Hij zal over het huis Jacobs koning zijn in der eeuwigheid en zijn koninkrijk zal geen einde nemen.*

Laat dan komen alle aards en hels geweld, Jezus is Koning op Zijn troon en Hij zal het eeuwig blijven, en daarom zal het u ook eeuwig wel gaan, want Hij zal op de tederste wijze voor al Zijn volk zorgen.

Bidt u nu maar veel om genade om die Koning David lief te hebben, die u reeds lief had eer u tot Hem gekomen was; Die u liever had dan de hele wereld, ja liever dan Zijn eigen bloed en leven.

Zoekt Jezus als Koning te eren en Zijn beeld en livrei te dragen in een boze wereld, waarin u leeft en waarin Jezus zo weinig liefhebbers heeft. Vertrouwt uzelf aan deze Koning toe met lot en weg. U hebt immers niets over Hem te klagen? Hij heeft het immers tot vandaag toe wel gemaakt? Welnu, Hij verandert niet. Hij verarmt niet. Hij verlaat u niet, en dus hebt u ook voor de toekomst geen wezenlijk kwaad te vrezen. Hij zal u nooit begeven of verlaten.

Eindelijk, volk van God! bidt veel om de bekering der Joden, om de uitbreiding van Jezus' rijk op aarde. En om de bekering van uw huisgenoten, vrienden, burens en betrekkingen. Och, mochten uw huisgenoten ook nog eens vrezende komen tot de Heere en Zijn goedheid. Mochten zij allen de Heere ook nog eens zoeken en David tot Koning over hun zielen leren uitroepen! Mochten wij samen met Jozua kunnen zeggen: *ik en mijn huis, wij zullen de Heere dienen!* En dat wij in de grote dag, met onze dierbare ouders, echtgenoten, kinderen, broeders en zusters mochten staan aan de rechterhand van David, om zo samen in te gaan in de eeuwige heerlijkheid. Nu, dit wens ik, schenke ons de Heere naar de rijkdom van Zijn genade, tot ons heil en eindeloze zaligheid; om Zijns Zoons wil. Amen.